

Fàbregas Barri i Joan Baptista Bernat, i Melcior Montero i Vert hi va posar una música inspirada, amb unes melodies que van quedar a la memòria de tothom. Hi intervenia molta gent, entre actors principals i comparses, i, en conseqüència, va ser una obra molt estimada, considerada com l'epopeia del Lloret d'aquell temps. L'any 1999, després d'haver-ne parlat molt amb motiu de la celebració dels cinquanta anys de l'efemèride, es va tornar a posar en escena, i, fa uns mesos, l'Ajuntament, sense esperar cap commemoració especial, va tornar a promoure la representació. En aquesta ocasió l'obra va comptar, una vegada més, amb una gran participació d'aficionats locals, dirigits pel músic Joan Casas, que n'ha millorat la partitura i l'ha adaptat als moments actuals, i per l'escenògraf Martí Peraferrer, que hi ha aportat un aire dinàmic i atractiu, sense restar sabor típic a l'ambientació. Cal felicitar els responsables i esperar que aquesta repesca d'obres musicals referides al Lloret pretèrit (l'òpera *Marina*, la suite simfònica *La Festa de Santa Cristina...*) segueixi en el futur.

>> Un moment de la representació de *La Bella Dolores a Lloret*. (Autoria: AJUNTAMENT DE LLORET DE MAR)

Blanes: 700 anys de la parròquia | Era el juny de 1319 quan l'església blanenca se separava de Tordera, de la qual havia depès. Es compleixen, doncs, els 700 anys de la creació de la parròquia i ara sí que ja es coneixen els principals actes que l'Ajuntament de la ciutat, junt amb diverses entitats, està dissenyant. El 7 de juny hi haurà un concert de l'Escolania de Montserrat. L'endemà s'inaugurarà una exposició commemorativa. Seguiran altres actes (una obra de teatre; una missa *De Angelis*; una commemoració especial el dia de la patrona local, santa Anna;

la confecció d'una carpeta escolar per explicar les restes que queden de l'edifici dels vescomtes de Cabrera, etc.) fins a final d'any, però és important, també, consignar que s'ha previst l'edició d'un llibre amb la història de la parròquia i imatges d'aquest any del set-cents aniversari.

Tossa: l'Agrupació Sardanista | A l'anomenada un dia Babel de les Arts tenen la sardana com a element primordial en molts actes. I, a part de les ballades, de tant en tant organitzen un concert que sempre val la pena. Especialment destaca el de la vigília de l'aplec, en plena tardor, i el de Cap d'Any, singular per la data. Però Francesc Fonalledas, ànima de l'Agrupació Sardanista Tossenca, hi dona encara una altra singularitat. Cada any hi ha un homenatge a algun compositor destacat, i cada any aconsegueix que més músics escriguin i estrenin sardanes dedicades a Tossa. Cada vetllada té un conjunt d'al·licients (incloent-hi una programació acurada d'obres interessants) que atreuen l'atenció i fan que s'ompli el cinema Montserrat (on habitualment se celebren els concerts). A més, s'ofereixen pernoctacions a bon preu als sardanistes de fora.

LA CERDANYA

Text i fotos > SANDRA ADAM

Mia Botey Guarro, amant de Cerdanya | El 10 de desembre va traspasar, als 88 anys, Mia Botey Guarro. Nascuda a Barcelona el 1930, va ser col·laboradora incansable del Museu Cerdà i, per extensió, del seu director, Oriol Mercadal Fernández, malauradament desaparegut ara fa tot just un any. Botey va ser amant de Cerdanya i en va estudiar la botànica, la geologia i l'arqueologia. Els seus més de cinquanta anys dedicats a la comarca li van valdre, l'any 2016, el Premi Josep Egozcue - Vila de Puigcerdà, atorgat pel Grup de Recerca de Cerdanya, amb el qual es pretén distingir la recerca i la investigació en l'àmbit de Cerdanya al llarg d'una vida.

Botey va desenvolupar bona part de la seva recerca a la muntanya, però no només en aquest àmbit. D'una banda, el seu treball de referència és el llibre *Petita flora de Cerdanya i del Parc Na-*

tural del Cadí-Moixeró, un volum que va sorgir després de dibuixar i fotografiar més de 265 flors localitzades a Cerdanya i al Parc Natural del Cadí-Moixeró. De l'altra, la seva recerca en l'àmbit de l'arqueologia va permetre localitzar almenys dos jaciments: el Tossal de Baltarga i l'assentament neolític de les mines de Sanavastre.

De les miniatures a les nades | Entre el 6 de desembre i el 27 de gener, el Museu Cerdà va acollir l'exposició «De les miniatures a les nades». S'hi varen exposar les maquetes de Joaquim Bosom Soler (cedides des del 2016 a l'Ajuntament de Puigcerdà), que mostren les diferents eines i vehicles de la Cerdanya del segle XIX, i les nades tradicionals pertanyents a la col·lecció particular de Martí Solé Irla.

Entre les miniatures de Joaquim Bosom, que va ser roder de professió, s'hi van poder veure estris del camp, màquines de batre, carretes i una rèplica de la diligència La Ceretana. La majoria de maquetes estan fetes amb fusta de freixe i estan reproduïdes a escala.

Pel que fa a les nades, la mostra va ser exhaustiva; a part de les tradicionals estampes de l'escombriaire o el carter, s'hi van exposar el ferrer, el sastre, el sereno, el rentacotxes, el vigilant i, fins i tot, la lletera o la modista. Al llarg dels anys, el col·leccionista puigcerdanenc Martí Solé Irla ha reunit aquest testimoni que recorda les escenes de Nadal dibuixades per artistes com Opisso o Aguado.

>> Cartell de l'exposició «De les miniatures a les nades». (Autoria: MARTÍ SOLÉ)